

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPL.140.125.2017

Warszawa, 16 stycznia 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec komisyjnego projektu ustawy

- **o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1888).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra – Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem,
(-) Mateusz Morawiecki

Stanowisko Rady Ministrów

wobec komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1888)

I. Proponowane rozwiązania.

Przedstawiony komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1888) zawiera propozycję wprowadzenia dodatku do renty inwalidy wojennego.

Projekt ustawy przewiduje zapewnienie szczególnego wsparcia finansowego dla inwalidów wojennych – jako grona osób, które na mocy art. 19 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej pozostają pod specjalną opieką Państwa Polskiego. Jednym z podstawowych uprawnień przynależnych inwalidom wojennym jest renta inwalidzka, stanowiąca formę szczególnego zadośćuczynienia wobec osób, które walcząc o niepodległość Ojczyzny, doznały poważnego uszczerbku na zdrowiu. Projekt ustawy zakłada utworzenie nowego świadczenia pieniężnego, adresowanego wyłącznie do inwalidów wojennych, w postaci specjalnego dodatku do renty inwalidy wojennego.

Projekt ustawy zakłada, że dodatek do renty inwalidy wojennego przysługiwałby wszystkim inwalidom wojennym, a jego wysokość zależałaby od stopnia niepełnosprawności i wynosiła odpowiednio 850 zł dla inwalidów I i II grupy oraz 637,50 zł dla inwalidów III grupy. Kwota dodatku podlegałaby corocznej waloryzacji, przeprowadzanej na zasadach i w terminie przewidzianym w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Projekt ustawy przewiduje ponadto, że kwota dodatku do renty inwalidy wojennego byłaby zwolniona z podatku dochodowego od osób fizycznych.

Przedstawiając propozycję wprowadzenia dodatku do renty inwalidy wojennego, w uzasadnieniu do projektu ustawy projektodawcy oszacowali koszty jej wprowadzenia na 11,3 mln zł. W uzasadnieniu podkreślono, że nowy dodatek przysługiwałby wyłącznie inwalidom wojennym, co wynika z realiów budżetu państwa. Wskazano, że obecnie brak jest możliwości finansowych w zakresie sfinansowania podobnych świadczeń innym grupom, które mają prawo do świadczeń tożsamyh z tymi, które przysługują inwalidom wojennym, lub świadczeń bezpośrednio powiązanych z kwotą renty inwalidy wojennego.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, zasadniczym skutkiem jej wprowadzenia będzie wyraźny sygnał wobec całego społeczeństwa, że osoby, które w walce o wolność Ojczyzny straciły zdrowie i zdolność do pracy, mogą liczyć na szczególne

wsparcie ze strony państwa, stanowiące praktyczną realizację dyspozycji zawartej w art. 19 Konstytucji RP.

Projekt ustawy określa termin wejścia w życie na dzień 1 marca 2018 r.

II. Stan obecny w dziedzinie objętej unormowaniami projektu.

Kwestia uprawnień przynależnych inwalidom wojennym i wojskowym została uregulowana przepisami ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2193). Ustawa ta przyznaje inwalidom wojennym i wojskowym oraz członkom rodzin pozostałym po żołnierzach poległych, zmarłych lub zaginionych w czasie służby wojskowej oraz po inwalidach wojennych i wojskowych określone świadczenia pieniężne oraz uprawnienia o charakterze niepieniężnym. Niewątpliwie rozwiązania przyjęte we wskazanej ustawie stanowią wyraz specjalnej troski państwa o inwalidów wojennych i służą realizacji przewidzianego w art. 19 Konstytucji RP obowiązku otaczania weteranów walk o niepodległość specjalną opieką.

Jednym z podstawowych uprawnień przynależnych inwalidom wojennym jest renta inwalidzka. Przysługuje ona żołnierzom, którzy zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa powstałego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych, choćby nawet inwalidztwo to powstało po zwolnieniu ze służby wojskowej. W zależności od zaliczenia do określonej grupy inwalidów renta inwalidzka wynosi 100% podstawy jej wymiaru (dla inwalidów I i II grupy) lub 75% podstawy jej wymiaru (dla inwalidów III grupy). Do renty inwalidzkiej przysługuje dodatek pielęgnacyjny z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów lub ukończenia 75 lat – przy czym dodatek pielęgnacyjny z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów przysługuje w wysokości zwiększonej o 50%.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin podstawę wymiaru renty inwalidzkiej od dnia 1 marca 2017 r. stanowi kwota 2439,79 zł. Wymiar renty inwalidzkiej podlega waloryzacji, dokonywanej na zasadach i w terminach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin przewiduje również stosowne zabezpieczenie członków rodziny zmarłego inwalidy wojennego. Uprawnionym członkom rodziny, wskazanym w art. 24 ust. 2 ustawy, przysługuje renta rodzinna w wysokości od 70% do 85% podstawy wymiaru, w zależności od

liczby osób do niej uprawnionych. Za podstawę wymiaru renty rodzinnej po zmarłym inwalidzie wojennym przyjmuje się kwotę, która stanowiłaby podstawę wymiaru renty tego inwalidy.

Podkreślić również należy, że w odniesieniu do inwalidy wojennego, pobierającego rentę inwalidzką obliczoną od podstawy wymiaru określonej w art. 11 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, który nabył prawo do emerytury, obowiązujące przepisy dopuszczają możliwość pobierania jednego świadczenia w pełnej wysokości, powiększonego o połowę drugiego. Art. 54 ustawy stanowi, że inwalidzie wojennemu, pobierającemu rentę inwalidzką, który nabył prawo do emerytury, wypłaca się w zależności od jego wyboru: rentę inwalidzką powiększoną o połowę emerytury albo emeryturę powiększoną o połowę renty inwalidzkiej. Należy przy tym zauważyć, że okres służby wojskowej oraz inne okresy, od których zależy przyznanie uprawnień inwalidy wojennego, zaliczane są w wymiarze podwójnym do okresu zatrudnienia, od którego zależy przyznanie emerytury lub renty.

Inwalidom wojennym przysługują ponadto inne uprawnienia i przywileje, między innymi w postaci określonych ulg komunikacyjnych na przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego, zwolnienia z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych, czy też refundacji opłaconej składki na obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych lub na dobrowolne ubezpieczenie casco pojazdów lądowych.

Inwalidzi wojenni korzystają również z prawa do bezpłatnych leków, co – zwłaszcza w przypadku osób starszych – jest znacznym wsparciem o charakterze finansowym. Na gruncie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, z późn. zm.) inwalidom wojennym przysługuje bezpłatne zaopatrzenie w leki o kategorii dostępności „Rp” lub „Rpz” oraz środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego objęte decyzją o refundacji, dopuszczone do obrotu na terytorium RP. Są oni uprawnieni także do bezpłatnych wyrobów medycznych na zlecenie lekarza ubezpieczenia zdrowotnego, felczera ubezpieczenia zdrowotnego, pielęgniarki lub położnej ubezpieczenia zdrowotnego do wysokości limitu finansowania ze środków publicznych określonego we właściwych przepisach. Co więcej, inwalidzi wojenni posiadają prawo do korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej i usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach oraz prawo do korzystania z ambulatoryjnych świadczeń specjalistycznych bez potrzeby uzyskania skierowania.

Inwalidzie wojennemu, wymagającemu leczenia sanatoryjnego, przysługuje prawo do skierowania na pobyt w sanatorium co najmniej raz na 3 lata, niezależnie od przysługującego z tytułu zatrudnienia urlopu wypoczynkowego. Inwalida wojenny może być poddany specjalnemu leczeniu, przeszkoleniu oraz usprawnieniu w ośrodkach rehabilitacji w celu całkowitego lub częściowego przywrócenia zdolności do pracy albo zapobieżenia pogorszeniu stanu zdrowia. Z kolei inwalida wojenny, wymagający szczególnej opieki, korzysta z pierwszeństwa w umieszczeniu, na jego wniosek, w domu kombatanta lub w domu pomocy społecznej.

III. Ocena proponowanych zmian.

Należy zgodzić się z projektodawcą, że na Państwie Polskim niewątpliwie spoczywa obowiązek otaczania specjalną opieką inwalidów wojennych, w sposób szczególny poszkodowanych w toku walk zbrojnych o niepodległość Ojczyzny. Przejawia się on zagwarantowaniem inwalidom wojennym szeregu uprawnień i świadczeń, stanowiących swoistą rekompensatę za ich wkład w obronę kraju, naznaczony poniesionym uszczerbkiem na zdrowiu. Służyć mają one wsparciu inwalidów wojennych w ich codziennym życiu i stanowią wyraz specjalnej opieki, jaką państwo ma obowiązek otaczać weteranów walk o niepodległość.

Projekt ustawy opracowany przez Komisję do Spraw Petycji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zakłada, że inwalidzi wojenni otrzymaliby dodatkowy przywilej w postaci dodatku pieniężnego do renty inwalidy wojennego, którego wysokość byłaby uzależniona od stopnia niepełnosprawności. W świetle art. 19 Konstytucji RP, który nakazuje w grupie weteranów walk o niepodległość szczególną troską otaczać inwalidów wojennych, proponowane rozwiązanie nie może budzić wątpliwości jako zgodne z Konstytucją RP. Dlatego też propozycję zwiększenia zakresu świadczeń dla inwalidów wojennych przez ustanowienie dodatku do renty inwalidy wojennego w opinii Rady Ministrów należy ocenić pozytywnie. Sposób realizacji powyższego postulatu wymaga jednak pogłębionej analizy.

Przystępując do analizy przedmiotowego projektu, zakładającego przyznanie inwalidom wojennym specjalnego dodatku do renty inwalidy wojennego, Rada Ministrów wskazuje na konieczność urealnienia kosztów dla budżetu państwa, jakie będą się wiązały z wejściem w życie projektowanych rozwiązań.

W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że według szacunków Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej liczba osób pobierających w 2016 r. rentę inwalidy wojennego wynosiła ok. 4 tysiące osób, w związku z czym oszacować można,

że w roku wejścia w życie przepisów ustawy liczba ta będzie wynosiła ok. 3 tysiące osób. Na tej podstawie projektodawcy oszacowali, przyjmując, że w 2017 r. rentę inwalidzką otrzymywać będzie ok. 3500 inwalidów wojennych, że koszt wypłaty tych świadczeń wyniesie ok. 101,4 mln zł. Przyjmując założenie, że renta inwalidy wojennego powiększona o dodatek będzie wypłacana przez 10 miesięcy 2018 r. przeciętnie dla 3 tysięcy osób oraz że w wyniku waloryzacji renty wzrosną o ok. 10 zł, w uzasadnieniu ustawy wskazano, że koszt tych świadczeń w 2018 r. wyniesie 112,7 mln zł. Na tej podstawie projektodawcy oszacowali, że szacunkowym kosztem wprowadzenia dodatku do renty inwalidy wojennego będzie różnica między powyższymi kwotami, wynosząca 11,3 mln zł. Jednocześnie podkreślono, że w kolejnych latach, z przyczyn naturalnych, łączna kwota świadczeń wypłacanych inwalidom wojennym będzie niższa.

Zdaniem Rady Ministrów o ile podana w uzasadnieniu liczba potencjalnych beneficjentów dodatków nie nasuwa specjalnych zastrzeżeń, o tyle przyjęta metodologia obliczania kosztu wprowadzenia dodatków jest niewłaściwa. Nie wskazuje bowiem kosztów nowego dodatku dla budżetu przez pomnożenie liczby beneficjentów przez wysokość dodatku i liczbę wypłat w roku, przy uwzględnieniu szacowanej wysokości wskaźników śmiertelności i waloryzacji rent, ale jako jego koszt wskazuje różnicę między wydatkami na renty w roku poprzedzającym wejście w życie nowych przepisów a wydatkami na renty i dodatki w roku kolejnym. W związku z tym skutek proponowanego wprowadzenia dodatków został zaburzony dynamiką wydatków na renty. Skutek ten został częściowo (nieznacznie) zawyżony z powodu uwzględnienia waloryzacji rent oraz częściowo (znacznie) zaniżony z powodu zmniejszenia liczby beneficjentów (z 3,5 do 3 tysięcy osób).

Powyższy zabieg w ocenie Rady Ministrów pozwolił na podanie w uzasadnieniu projektu istotnie niższych skutków finansowych, niżby to miało miejsce w przypadku zastosowania bardziej tradycyjnych sposobów obliczania kosztów danych rozwiązań. Stąd też należy wskazać, że przyjmując za proponowaną kwotę dodatku 850 zł miesięcznie dla inwalidów I lub II grupy oraz 637,50 zł dla inwalidów III grupy, a także przy założeniu, że dodatek będzie wypłacany średnio przez 10 miesięcy dla 3 tysięcy osób, łączny szacowany koszt wprowadzenia dodatku wyniósłby w pierwszym roku obowiązywania nowych regulacji od 19,1 mln zł do 25,5 mln zł. W projekcie ustawy koszt oszacowano na kwotę znacznie niższą, tj. 11,3 mln zł. Szacunki skutków finansowych projektowanych zmian wymagają zatem prawidłowej weryfikacji.

Odnosząc się do kosztów projektowanych regulacji, należy również nadmienić, że w art. 4 projektu ustawy termin wejścia w życie ustawy określono na dzień 1 marca 2018 r.

Do Sejmu RP został skierowany projekt ustawy budżetowej na rok 2018 (druk sejmowy nr 1876). W projekcie tym nie zostały zabezpieczone środki finansowe, które umożliwiłyby realizację proponowanej ustawy, stąd w przypadku jej uchwalenia konieczne byłoby odpowiednie wprowadzenie poprawek do projektu ustawy budżetowej na rok 2018.

Analiza projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw skłania Radę Ministrów do przedstawienia uwag także względem jego innych elementów.

Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że na gruncie projektowanej ustawy dodatek do renty inwalidy wojennego ma stanowić świadczenie pieniężne, w związku z czym – w świetle przepisów art. 64 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin – zastosowanie znajdą do niego m.in. przepisy art. 126–144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z treści uzasadnienia ustawy nie wynika, czy dodatek do renty inwalidy wojennego ma być objęty potrąceniami, o których mowa w art. 139 tej ustawy.

Po drugie z przedłożonego projektu ustawy nie wynika, czy przyznanie dodatku do renty inwalidy wojennego winno być dokonane na wniosek, czy z urzędu. Jeżeli przyznanie tego dodatku ma nastąpić z urzędu, w projektowanej ustawie winien być zawarty odpowiedni przepis. Jego brak spowoduje, że przyznanie dodatku będzie możliwe tylko na wniosek rencisty, a jego wypłata – od pierwszego dnia miesiąca, w którym nastąpiło zgłoszenie wniosku.

Wskazać również należy, że w przypadku gdy – zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin – renta inwalidy wojennego jest wypłacana w zbiegu z emeryturą, w wariantach pełna emerytura i połowa renty, dodatek do renty inwalidy wojennego będzie przysługiwał w pełnej wysokości. Jeżeli jednak wolą projektodawcy byłoby ograniczenie kwoty dodatku adekwatnie do kwoty renty inwalidzkiej – należy odpowiednio zmienić przepis art. 54 wskazanej ustawy. Projekt powinien zawierać także przepis rozstrzygający, czy mimo zawieszenia prawa do renty inwalidzkiej z uwagi na wypłatę korzystniejszych świadczeń inwalida wojenny zachowa uprawnienie do wypłaty dodatku do renty inwalidzkiej.

Ponadto Rada Ministrów wyraża przekonanie, że przy ustalaniu prawa do projektowanego dodatku nie zachodzi potrzeba różnicowania jego wysokości w zależności od stopnia niepełnosprawności inwalidy wojennego. Należy zauważyć, że takie zróżnicowanie występuje obecnie w odniesieniu do podstawy wymiaru renty inwalidy wojennego, jak również w wysokości dodatku pielęgnacyjnego, który dla inwalidów

wojennych zaliczonych do I grupy inwalidztwa (tj. osób całkowicie niezdolnych do pracy oraz niezdolnych do samodzielnej egzystencji) przysługuje w wysokości zwiększonej o 50%. Przy założeniu, że celem wprowadzenia dodatku do renty inwalidy wojennego jest realne zwiększenie wysokości świadczeń przysługujących wszystkim inwalidom wojennym, Rada Ministrów nie znajduje uzasadnienia dla różnicowania jego wysokości w zależności od zaliczenia do określonej grupy inwalidztwa.

W ocenie Rady Ministrów w ramach nowelizacji przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin warto również rozważyć możliwość wprowadzenia stosownych uregulowań, które – analogicznie jak w przypadku kombatantów zamieszkałych za granicą – umożliwiłyby transfer przysługujących im świadczeń do państw zamieszkania. Proponowane rozwiązanie pozwoliłoby na wyeliminowanie sytuacji, wynikającej z dotychczasowego stanu prawnego, w której inwalida wojenny i wojskowy mieszkający za granicą może na podstawie przepisów unijnych lub umowy otrzymywać emeryturę bezpośrednio w państwie zamieszkania, natomiast świadczenia pieniężne przysługujące na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin może otrzymywać jedynie w Polsce, na zasadach przewidzianych w art. 132 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W celu pobierania świadczeń pieniężnych z ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin inwalida mieszkający za granicą musi założyć w Polsce rachunek bankowy lub upoważnić do odbioru tych świadczeń osobę zamieszkałą w Polsce.

Ponadto projekt ustawy przewiduje w art. 3 wprowadzenie zmiany w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.), polegającej na nadaniu nowego brzmienia art. 21 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, której celem ma być zwolnienie z opodatkowania dodatku do renty inwalidy wojennego.

Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym, na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wolne od podatku są renty przyznane na podstawie odrębnych przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin. Tak zredagowana treść tej regulacji oznacza, że zakresem przedmiotowego zwolnienia objęte są wszelkie renty przyznane na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (w tym zagraniczne), a nie wyłącznie renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu

inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin. Określenie „na podstawie odrębnych przepisów o zaopatrzeniu (...)” ma bowiem szerszy zakres niż jego ograniczenie wyłącznie do jednego aktu normatywnego, tj. do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

W świetle powyższego zmiana proponowana w projekcie ustawy w zakresie, w jakim użyte w obecnym brzmieniu art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych wyrazy „renty przyznane na podstawie odrębnych przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin” zastępuje się wyrazami „renty przyznane na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 871 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 2)”, ogranicza zakres przedmiotowego zwolnienia oraz wykracza poza zamierzenia projektodawców wskazane w uzasadnieniu, z których wynika, że jedynym celem art. 3 projektu ustawy jest, aby kwota dodatku do renty inwalidy wojennego była zwolniona od podatku dochodowego od osób fizycznych. Przy czym sposób realizacji tego celu, polegający na dodaniu w treści nowego brzmienia art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych wyrazów „oraz dodatki do rent inwalidów wojennych przyznane na podstawie art. 12a tej ustawy”, budzi wątpliwości legislacyjne w kontekście całokształtu przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zwolnić z podatku dochodowego od osób fizycznych można tylko te przychody, które wchodzą w zakres przedmiotowy ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 tej ustawy renta stanowi źródło przychodów w podatku dochodowym od osób fizycznych. Jednocześnie w myśl art. 12 ust. 7 przez rentę rozumie się łączną kwotę świadczeń rentowych wraz ze wzrostami i dodatkami, z wyłączeniem dodatków rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz dodatków dla sierot zupełnych do rent rodzinnych. Zatem w pojęciu renty, o którym mowa w obecnie obowiązującym brzmieniu art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, będzie się mieścił również dodatek, o którym mowa w art. 12a ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, proponowany w art. 1 projektu ustawy.

Mając powyższe na uwadze, zasadne jest odstąpienie od zmian przewidzianych w art. 3 projektu ustawy. W ten sposób zostałyby zrealizowany cel projektowanej ustawy, przy jednoczesnym nieograniczaniu zakresu zwolnienia podatkowego.

Przedstawiając powyższe zastrzeżenia do komisijnego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw, Rada Ministrów wskazuje, że obecnie trwają prace nad kompleksową nowelizacją przepisów szeroko pojętego prawa kombatancckiego. Przygotowywany projekt ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw dotyczy obszaru uprawnień przysługujących kombatantom oraz osobom, które podlegały represjom wojennym i okresu powojennego, żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach wydobywania rud uranu i batalionach budowlanych, osobom deportowanym i wywiezionym do pracy przymusowej przez III Rzeszę i ZSRR, cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych, jak również działaczom opozycji antykomunistycznej oraz osobom represjonowanym z powodów politycznych.

Celem zachowania spójności w projektowanych regulacjach w ocenie Rady Ministrów zasadnym jest uwzględnienie prawidłowo sformułowanych propozycji przyznania inwalidom wojennym dodatku do renty inwalidy wojennego w projekcie systemowej nowelizacji przepisów prawa kombatancckiego.

IV. Wnioski.

Mając na uwadze przedstawioną ocenę projektowanych regulacji, Rada Ministrów wnosi o wstrzymanie prac nad komisijnym projektem ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1888), do czasu przedłożenia Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz niektórych innych ustaw, realizującego propozycje zawarte w projekcie komisijnym.